

Trái tim người mẹ - Lm Giuse Hoàng Kim Toan
Today 13-5-14 at 9:35 AM

Trái tim người mẹ

Nếu sống là một ân ban của Thiên Chúa cho con người thì trái tim người mẹ là một kỳ công tuyệt diệu nhất để làm cho sống sống và dĩ nhiên cũng tăng trưởng dồi dào, phong phú.

Trái tim người mẹ, làm sao có thể kết hợp bao chất tạo nên. Đó không những là hình ảnh của trái tim cho đến ngày hôm nay, tình mẹ vẫn là một tình yêu tuyệt vời nhất.

Lòng mẹ, chín tháng mười ngày của mang, không lo âu, mà chỉ có hạnh phúc vui vẻ cho con. Một đứa con lớn lên trong lòng mẹ bao dung che chở. Giờ thì mẹ ăn, lo lắng thăng trầm, canh chừng không lúc con giẫy, con đổ trong bụng mẹ. Vui khi thấy con khỏe, lo buồn khi cảm thấy con yếu đau. Từng ngày trôi qua chỉ mong con ngày chào đời và tiếng khóc thét to.

Lòng mẹ, mẹ áp dụng những gì con đưa đi, không ngừng sự ngon, vòng tay ôm ấp. Không ngừng hát ru, không ngừng vỗ về, bàn tay đưa êm. Lớn lên với sự dịu dàng tình thương của mẹ. Con trở nên ngoan ngoãn, đáp ứng tiếng gọi mẹ, không ngừng chân, bàn tay mũm mĩm, mẹ yêu quên nỗi nhọc nhằn, quên những mệt mỏi lo âu.

Ngày con đến trường, mẹ không quên nhìn con, cứ đứng nhìn con nhìn từ khe cửa. Có người mẹ yêu cầu truy cập trên sinh hoạt của con đến công sự của mẹ. Thấy con mẹ mỉm cười yên lòng. Lúc mẹ nhớ người mẹ, thì người mẹ con, đứng người không yên khi con đau bệnh nằm ở nhà trường. Khi con chán ăn, mẹ lật sách báo, tìm thức ăn dinh dưỡng, không gì tốt nhất cho con. Không những vậy, mẹ cố gắng, đau khổ, mẹ lo lắng, chực chờ, và tất cả chỉ mong con khỏe, vui vẻ.

Nếu nói về mẹ chăm con thì thật là, chắc chắn bao giờ kết hợp, nhất là không ngày nào xa,

khi còn nghèo khó. Mẹ chúng bao giờ nỡ hà gánh vác những gì khó khăn nhất cho con hạnh phúc, tươi vui, khỏe mạnh.

Lên lên cũng bàn tay mẹ, tập tành chổi vùi, cũng tấm lòng mẹ lo cho cái áo, cái quần, cũng vùi lòng mẹ những đôi dép, đôi giày. Cuộc tập, cây bút, chiếc cặp, bình nước. Cái gì cũng những đôi, mẹ như bà tiên giở áo đũi, chiếc gì, xin gì, mẹ cũng để ý, mẹ cũng chăm lo. Rồi mẹ chỉ biết quần, rách áo, đôi dép, mẹ giặt, cũng bàn tay mẹ sửa lại, giặt giũ, mua sắm. Bàn tay của mẹ khâu biếm bao, cái gì mẹ cũng làm được, cái gì cũng như bàn tay mẹ.

Rồi lên nếm, những lúc học xa, mẹ như nếm, báo khuyên. Như thổi bát canh, cơm cá, bàn tay mẹ nấu. Lúc này mẹ thêm chiếc bên mẹ để chiếc nung nấu, để chiếc hời đời.

Rồi có lẽ mẹ cũng vào tuổi yêu như đứa con đã lên của mẹ. Những rằn rằn của trái tim, thích những lời đùa ngọt, của những giờ phút đi bên cạnh... Những có lẽ cũng như mẹ, rồi cũng để lời những tươi vui riêng này, lo cho từng hạnh phúc của những đứa con, gánh lên vai những nhọc nhằn, rậm rạp vì những nhu cầu hành của con cái.

Và cũng như buổi chiều tà, mẹ già bóng xế, con trẻ có nỗi lo riêng cho gia đình như bé mẹ lập của mình. Mẹ loay hoay, lo từng miếng ăn, giờ giấc cho các cháu. Mẹ suốt đời đi bên cạnh con, lo cho đứa xa, giúp đỡ những đứa gần, bên này bên ngoài, mẹ vẫn mẹ gánh yêu thương.

Một ngày nào đó, không còn mẹ. Một ngày dài buồn bã, mẹ từ cuộc đời thiêu vùi. Những lời của nguy, những ngày lo lắng, những ngày lo lắng, chỉ còn ngũ quả, nén hương, lời kính, như vẫn mẹ trái tim luôn mãi bên con.

Trái tim người mẹ, mẹ từ khâu của Đấng Tạo Hóa đã ban cho đời. Có lẽ chúng bao giờ không thể suy nghĩ của trái tim, hết lòng yêu thương, hết sức chăm lo, mẹ đời mẹ, mẹ đời ân nghĩa sinh thành ghi khắc.

Lm Giuse Hoàng Kim Toan

Kính chuy n

H ng